

Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym

Tabela 1. Wykaz krajobrazów występujących na terenie gminy Wieluń

Typ	Podtyp krajobrazu	Symbol podtypu krajobrazu	Typ rzeźby terenu	Kod krajobrazu	Krajobraz priorytetowy
Bagiennie-łaskowe – głównie bezleśne	Z udziałem ekstensywnie użytkowanych łąk	2a	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-318.22-19	-
			Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-318.25-31	-
Bagiennie-łaskowe – głównie bezleśne	Z dominacją torfowisk niskich	2d	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-318.25-29	-
Leśne	Z przewagą siedlisk borowych	3a	Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-318.25-16	-
Leśne	Z przewagą siedlisk lasowych	3b	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-318.22-20	-
			Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-341.21-8	-
Wiejskie	Z przewagą wstęgowo ułożonych zespołów niewielkich pól ornich, łąk i pastwisk	6b	Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-341.21-21	Tak
Wiejskie	Z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących małe pola	6c	Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-341.21-34	Tak
			Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-318.22-48	-
			Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-318.24-22	-
			Krajobrazy równinne, faliste, pagórkowate, dolin	10-318.25-27	-
Wiejskie	Z przewagą terenów zabudowanych o charakterze wiejskim	6g	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-341.21-26	-
Mozaikowe	Podmiejskie	7b	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-318.22-7	-
Podmiejskie i osadnicze	Zróżnicowana typologicznie i przestrzennie zabudowa nierolnicza na terenach wcześniej rolniczych	8d	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-318.22-3	-
Podmiejskie i osadnicze	Wielkoobszarowe zespoły pałacowo-parkowe i klasztorne	8e	Krajobrazy równinne, faliste	10-341.21-20	-

	oraz inne komponowane układy architektury, zieleni i wód				
Miejskie	Miejscowości z zachowanym układem historycznym	9a	Krajobrazy równinne, faliste, dolin	10-341.21-14	Tak

Opracowanie własne na podstawie Audytu Krajobrazowego Województwa Łódzkiego z 2025r.

Tabela 2. Rekomendacje i wnioski dla krajobrazów priorytetowych na terenie gminy Wieluń

Rekomendacje i wnioski dotyczące kierunków i zasad kształtowania zabudowy, zagospodarowania i użytkowania terenów dla możliwości zachowania wartości danego krajobrazu:			
	Kod krajobrazu - 10-341.21-21 - Wiejskie (oznaczony symbolem 6b)	Kod krajobrazu - 10-341.21-34 - Wiejskie (oznaczony symbolem 6c)	Kod krajobrazu - 10-341.21-14 - Miejskie (oznaczony symbolem 9a)
Wytyczne odnośnie kierunków zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów lub zasad ich zagospodarowania określających dopuszczalny zakres i ograniczenia tych zmian, w tym wytycznych odnośnie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów	Dążenie do utrzymania zróżnicowanej i tradycyjnej struktury upraw z zaleceniem ograniczania wielkoobszarowych upraw monokulturowych roślin wysokich wpływających na obniżenie walorów ekspozycji widokowych (strefa A)	Kształtowanie struktury przestrzennej z uwzględnieniem jako dominującej funkcji mieszkaniowo-zagrodowej, rolniczej (strefa A i B).	Kształtowanie struktury przestrzennej z uwzględnieniem jako dominującej funkcji mieszkaniowo-usługowej.
	Ograniczenie zagospodarowania generującego wielkoskalowe uciążliwości sanitarne (spowodowane np. emisją odorów, hałasu lub zapylenia). (strefa A)	Zachowanie charakterystycznych cech rozplanowania historycznego układu ruralistycznego, w tym sieci dróg, podziałów własnościowych oraz tradycyjnego układu rozłogów pól, a także tradycyjnego charakteru zabudowy (zwłaszcza Ożarowa). (strefa A)	Zachowanie charakterystycznych cech rozplanowania historycznego układu przestrzennego, w tym sieci ulic, podziałów własnościowych oraz historycznej zabudowy z obszarami zieleni zakomponowanej urządzonej (strefa A i B).
	Realizacja inwestycji, zwłaszcza w zakresie infrastruktury technicznej, w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych poprzez planowanie infrastruktury we wspólnych korytarzach podziemnych, a w przypadku gdy nie jest to	Zachowanie i kształtowanie właściwych powiązań przestrzenno-funkcyjnych pomiędzy głównymi elementami kompozycyjnymi struktur przestrzennych (strefa A)	Kształtowanie właściwych powiązań przestrzenno-funkcyjnych pomiędzy głównymi elementami kompozycyjnymi struktury przestrzennej.

możliwe, wprowadzanie zieleni przesłaniającej (strefa A)		
Ograniczenie barier przestrzennych oraz wprowadzanie rozwiązań umożliwiających zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych (np. wyznaczenie terenów wolnych od ogrodzeń i zabudowy pozwalających na migrację zwierząt) (strefa A)	Zachowanie i odpowiednie kształtowanie walorów ekspozycyjnych dominant i akcentów krajobrazowych (strefa A)	Zachowanie i odpowiednie kształtowanie walorów ekspozycyjnych akcentów i wnętrza krajobrazowych, obszarów urządzonej zieleni i zadrzewień przyulicznych.
Kształtowanie struktur przestrzennych wsi z uwzględnieniem jako dominującej funkcji mieszkaniowo-zagrodowej, rolniczej z dopuszczeniem jako uzupełnienia funkcji usługowej i rekreacyjnej (w tym adaptacja tradycyjnej zabudowy) (strefa A)	Niewprowadzanie elementów naruszających walory widokowe, w tym zabudowy dysharmonijnej, ograniczającej lub przesłaniającej otwarcia widokowe (m.in. na dominanty i akcenty – walory estetyczno-widokowe), a także lokalizacji elektrowni wiatrowych i farm fotowoltaicznych (w granicach Załączającego Parku Krajobrazowego) (strefa A)	Niewprowadzanie inwestycji mogących negatywnie wpływać na walory widokowo-kompozycyjne krajobrazu (zwłaszcza strefa A i B)
Dopuszczenie funkcji produkcyjnej i usługowej (strefa B)	Zapewnienie jak najlepszego stanu zachowania zabytków, w tym stanowisk archeologicznych. (strefa A i B)	Zapewnienie jak najlepszego stanu zachowania zabytków, w tym stanowisk archeologicznych.
Zachowanie charakterystycznych cech rozplanowania historycznych układów ruralistycznego, w tym sieci dróg, podziałów własnościowych oraz historycznej zabudowy, a także tradycyjnego układu rozłogów pól (strefa A)	Zachowanie charakterystycznych parametrów i cech architektonicznych istniejącej zabudowy tradycyjnej, z uwzględnieniem możliwości modernizacji i adaptacji budynków do współczesnych standardów funkcjonalno-użytkowych z poszanowaniem lokalnej tradycji. (strefa A)	Zachowanie charakterystycznych parametrów i cech architektonicznych istniejącej zabudowy historycznej (LFA) z uwzględnieniem możliwości modernizacji i adaptacji budynków do współczesnych standardów funkcjonalno-użytkowych z poszanowaniem lokalnej tradycji.
Zachowanie powiązań przestrzenno-funkcjonalnych pomiędzy głównymi elementami kompozycyjnymi obszarów	Dopuszcza się uzupełnienie w niezbędnym zakresie istniejącej struktury siedlisk, na zasadach zapewniających zachowanie	Lokalizacja nowych obiektów zabudowy na zasadzie uzupełnienia wolnych przestrzeni w strukturze i kontynuacji zabudowy z uwzględnieniem zachowania

zabudowanych (siedliskiem wsi a dominantami i akcentami). (strefa A)	walorów widokowych i kompozycyjnych struktur osadniczych (strefa A)	charakterystycznych cech schematu rozplanowania oraz walorów estetyczno-widokowych (strefa A).
Dążenie do utrzymania zróżnicowanej i tradycyjnej struktury upraw z zaleceniem ograniczania wielkoobszarowych upraw monokulturowych roślin wysokich wpływających na obniżenie walorów ekspozycji widokowych (strefa A)	Lokalizacja nowych obiektów zabudowy na zasadzie uzupełnienia wolnych przestrzeni w strukturze i kontynuacji zabudowy z uwzględnieniem zachowania charakterystycznych cech schematu rozplanowania oraz walorów estetyczno-widokowych (strefa A)	Wykluczenie lokalizacji zabudowy przeskalowanej pod względem powierzchni lub wysokości, np. wielkopowierzchniowych obiektów usługowych, wielolokalowych budynków mieszkalnych (strefa A), zespołów osiedlowych realizowanych w ramach tzw. urbanizacji łańkowej i zabudowy rozproszonej (strefa C).
Odpowiednie kształtowanie walorów ekspozycyjnych dominant i akcentów krajobrazowych, zwłaszcza kościołów drewnianych (strefa A)	Wykluczenie lokalizacji zabudowy przeskalowanej pod względem powierzchni lub wysokości, np. wielkopowierzchniowych obiektów usługowych, budynków mieszkalnych wielolokalowych oraz zespołów osiedlowych realizowanych w ramach tzw. urbanizacji łańkowej i zabudowy rozproszonej, za wyjątkiem obiektów związanych z turystyką (strefa A)	Ograniczenie zagospodarowania generującego wielkoskalowe uciążliwości sanitarne (spowodowane np. emisją odorów, hałasu lub zapylenia) (zwłaszcza strefa A i B).
Zapewnienie jak najlepszego stanu zachowania zabytków, w tym stanowisk archeologicznych. (strefa A i B)	Ograniczenie zagospodarowania generującego wielkoskalowe uciążliwości sanitarne (spowodowane np. emisją odorów, hałasu lub zapylenia) (strefa A)	Realizacja inwestycji, zwłaszcza w zakresie infrastruktury technicznej, w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych poprzez planowanie infrastruktury we wspólnych korytarzach podziemnych.
Zachowanie charakterystycznych parametrów i cech architektonicznych istniejącej zabudowy tradycyjnej (LFA) z uwzględnieniem możliwości modernizacji i adaptacji budynków do współczesnych	Realizacja inwestycji, zwłaszcza w zakresie infrastruktury technicznej, w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych poprzez planowanie	Poprawa estetyki przestrzeni, odpowiednio poprzez uporządkowanie, usunięcie, przesłonięcie z zastosowaniem zieleni lub odpowiednie opracowanie elewacji zewnętrznych (materiał, kolor),

	standardów funkcjonalno-użytkowych z poszanowaniem lokalnej tradycji. (strefa A)	infrastruktury we wspólnych korytarzach podziemnych, a w przypadku gdy nie jest to możliwe, wprowadzanie zieleni przesłaniającej (strefa A)	w odniesieniu do obszarów i obiektów negatywnie wpływających na odbiór wizualny krajobrazu m.in: budynki usługowo-handlowe, elementy małej architektury, ogrodzenia, tablice informacyjne i reklamowe.
	Poprawa estetyki przestrzeni, odpowiednio poprzez uporządkowanie, usunięcie, przesłonięcie z zastosowaniem zieleni lub odpowiednie opracowanie elewacji zewnętrznych (materiał, kolor), w odniesieniu do obszarów i obiektów negatywnie wpływających na odbiór wizualny krajobrazu (strefa A), zwłaszcza: elementy małej architektury, ogrodzenia, wiaty przystankowe, tablice informacyjne i reklamowe.	Dążenie do utrzymania zróżnicowanej i tradycyjnej struktury upraw z zaleceniem ograniczania wielkoobszarowych upraw monokulturowych roślin wysokich wpływających na obniżenie walorów ekspozycji widokowych (strefa A)	W sposobie kształtowania systemu identyfikacji wizualnej obszaru rekomenduje się wykorzystanie wzorców nawiązujących do lokalnej tradycji i genius loci.
	Lokalizacja nowych obiektów zabudowy na zasadzie uzupełnienia wolnych przestrzeni w strukturze i kontynuacji zabudowy z uwzględnieniem zachowania charakterystycznych cech schematu rozplanowania oraz walorów estetyczno-widokowych. (strefa A)	Poprawa estetyki przestrzeni, odpowiednio poprzez uporządkowanie, usunięcie, przesłonięcie z zastosowaniem zieleni lub odpowiednie opracowanie elewacji zewnętrznych (materiał, kolor), w odniesieniu do obszarów i obiektów negatywnie wpływających na odbiór wizualny krajobrazu (m.in: budynki, elementy małej architektury, ogrodzenia, tablice informacyjne i reklamowe) (strefa A)	Ochrona obszarów urządzonej i zakomponowanej zieleni, w tym zadrzewień przyulicznych oraz przydomowych ogrodów, z uwzględnieniem zachowania i wprowadzania gatunków rodzimych (zwłaszcza strefa A i B).
	Wykluczenie lokalizacji zabudowy przeskalowanej pod względem powierzchni lub wysokości, np. wielkopowierzchniowych obiektów usługowych, budynków mieszkalnych wielolokalowych oraz zespołów osiedlowych realizowanych w	W sposobie kształtowania systemu identyfikacji wizualnej obszaru rekomenduje się wykorzystanie wzorców nawiązujących do lokalnej tradycji etnograficznej i genius loci. (strefa A)	Zapobieganie niekorzystnym zmianom jakościowym i ilościowym w drzewostanach.

	ramach tzw. urbanizacji łąkowej i zabudowy rozproszonej, za wyjątkiem obiektów związanych z turystyką. (strefa A)		
	Ochrona obszarów historycznie zakomponowanej zieleni, zieleni w przestrzeniach publicznych, w tym zadrzewień przydrożnych oraz przydomowych ogrodów i sadów tradycyjnych, z uwzględnieniem zachowania i wprowadzania gatunków rodzimych. (strefa A i B)	Ochrona obszarów zakomponowanej zieleni, zadrzewień przydrożnych i śródpolnych oraz przydomowych ogrodów i sadów tradycyjnych, z uwzględnieniem zachowania i wprowadzania gatunków rodzimych. (strefa A i B)	Realizacja inwestycji celu publicznego w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych.
	W sposobie kształtowania systemu identyfikacji wizualnej obszaru rekomenduje się wykorzystanie wzorców nawiązujących do lokalnej tradycji etnograficznej i genius loci. (strefa A)	Zapobieganie niekorzystnym zmianom jakościowym i ilościowym w drzewostanach. (strefa A i B)	Realizacja inwestycji z zakresu gospodarki wodno-ściekowej w kierunku modernizacji istniejących sieci, w tym rozwoju sieci kanalizacji deszczowej, w celu poprawy warunków sanitarnych krajobrazu
	Realizacja inwestycji celu publicznego w sposób zapewniający możliwie maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych. (strefa A i B)	Ochrona i kształtowanie stref ekotonowych pomiędzy różnymi rodzajami ekosystemów, szczególnie w miejscach narażonych na zwiększoną antropopresję, m.in. na obrzeżach lasu czy wzdłuż dolin cieków. (strefa A i B)	
		Ograniczenie barier przestrzennych w terenach otwartych oraz wprowadzanie rozwiązań umożliwiających zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych (np. wyznaczenie terenów wolnych od ogrodzeń i zabudowy pozwalających na migrację zwierząt). (strefa A i B)	
		Prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej w sposób niezaburzający naturalnych	

		<p>procesów przyrodniczych w ekosystemach. (strefa A i B)</p> <p>Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodnej w sposób niezaburzający naturalnych procesów przyrodniczych w ekosystemach, w tym zapewnienie drożności w ciekach wodnych, umożliwiającej swobodną migrację organizmów. (strefa A i B)</p> <p>Prowadzenie racjonalnej gospodarki złożami przewidzianymi do eksploatacji, z uwzględnieniem maksymalnego ograniczenia wpływu na inne zasoby środowiska (zwłaszcza lasy i wody podziemne). Rekultywacja obszarów poeksploatacyjnych w kierunku leśnym, rolnym, wodnym lub edukacyjnym z zachowaniem interesujących odsłoneń do celów naukowych. (strefa A i B)</p> <p>Realizacja inwestycji celu publicznego w sposób zapewniający możliwie maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych. (strefa A i B)</p> <p>Realizacja inwestycji z zakresu gospodarki wodno-ściekowej w zlewni Warty w celu poprawy warunków sanitarnych krajobrazu. (strefa A i B)</p>	
Parametry i wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik	Intensywność zabudowy w nawiązaniu do parametrów i wskaźników charakterystycznych dla poszczególnych elementów jednostki osadniczej, odpowiednio do funkcji wodącej terenu oraz rodzaju zabudowy. (strefa A)	Intensywność zabudowy w nawiązaniu do parametrów i wskaźników charakterystycznych dla poszczególnych elementów struktury osadniczej w obrębie	Intensywność zabudowy w nawiązaniu do parametrów i wskaźników charakterystycznych dla poszczególnych elementów struktury jednostki osadniczej,

<p>powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej</p>		krajobrazu, odpowiednio do funkcji wiodącej terenu oraz rodzaju zabudowy. (strefa A)	odpowiednio do funkcji wiodącej terenu oraz rodzaju zabudowy.
	Należy dążyć do zapewnienia jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej. Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej nie może być mniejszy od wartości charakterystycznych dla zagospodarowania tradycyjnych zagród w jednostce osadniczej. (strefa A i B)	W przypadku realizacji zabudowy należy dążyć do zapewnienia jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej.	Wysokość zabudowy zapleczonej nie większa niż zabudowy frontowej. (strefa A i B)
	Kształtowanie zieleni w zagrodzie z wykorzystaniem gatunków rodzimych, w tym w części frontowej działki, w nawiązaniu do występujących we wsi tradycyjnych ogrodów przydomowych (przedogródków) i sadów. (strefa A)	Kształtowanie zieleni w zagrodzie z wykorzystaniem gatunków rodzimych, w tym w części frontowej działki, w nawiązaniu do występujących we wsi tradycyjnych ogrodów przydomowych i sadów. (strefa A)	Należy dążyć do zapewnienia jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej. Kształtowanie zieleni z wykorzystaniem gatunków rodzimych.
<p>Kształtowanie linii zabudowy, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy</p>	Kontynuacja charakterystycznego przebiegu linii zabudowy utrwalonej poprzez sposób sytuowania zachowanej zabudowy tradycyjnej (LFA) w poszczególnych strefach obszaru. (strefa A)	Kontynuacja charakterystycznego przebiegu linii zabudowy utrwalonej poprzez sposób sytuowania zachowanej zabudowy tradycyjnej/historycznej w poszczególnych strefach obszaru. (strefa A)	Kontynuacja charakterystycznego przebiegu linii zabudowy utrwalonej poprzez sposób sytuowania zachowanej zabudowy historycznej. (strefa A i B)
			Sytuowanie elewacji budynków frontowych wzdłuż linii zabudowy wyznaczonej frontami domów i linią rozgraniczającą tereny przestrzeni publicznych. (strefa A i B)
<p>Zasady kompozycji przestrzennej nowej zabudowy i harmonizowania planowanej zabudowy z zabudową istniejącą,</p>	Sytuowanie nowej zabudowy w nawiązaniu do cech charakterystycznych dla sposobu rozplanowania tradycyjnego siedliska (LFA). (strefa A)	Sytuowanie nowej zabudowy w nawiązaniu do cech charakterystycznych dla sposobu rozplanowania tradycyjnego siedliska. (strefa A)	Sytuowanie nowej zabudowy, w tym wypełniającej luki, w nawiązaniu do cech charakterystycznych dla sposobu rozplanowania występującego w sąsiedztwie, np. budynki mieszkalne i mieszkalno-usługowe we frontowej części działki,

z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy			kalenicowo, w linii rozgraniczającej ulicy. (strefa A)
		Nawiązanie gabarytami, a w szczególności wysokością elewacji i wysokością dachów budynków frontowych, do gabarytów tradycyjnej zabudowy. (strefa A)	Nawiązanie gabarytami, a w szczególności wysokością elewacji i wysokością dachów budynków frontowych, do gabarytów historycznej zabudowy istniejącej w bezpośrednim sąsiedztwie. (strefa A)
Zasady kształtowania form budynków, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	Dążenie do ukształtowania nowej zabudowy w nawiązaniu do cech charakterystycznych zabudowy tradycyjnej (LFA) (strefa A), zwłaszcza w zakresie: rozplanowania, proporcji, ilości kondygnacji, kształtu dachu, maksymalnej wysokości.	Dążenie do ukształtowania nowej zabudowy w nawiązaniu do cech charakterystycznych zabudowy tradycyjnej, zwłaszcza w zakresie: rozplanowania, proporcji, ilości kondygnacji, kształtu dachu, maksymalnej wysokości.	Sytuowanie nowej zabudowy, w tym wypełniającej luki, w nawiązaniu do cech charakterystycznych dla sposobu rozplanowania występującego w sąsiedztwie, np. budynki mieszkalne i mieszkalno-usługowe we frontowej części działki, kalenicowo, w linii rozgraniczającej ulicy. (strefa A)
	Ograniczenie wprowadzania obiektów naruszających walory widokowo kompozycyjne, w tym zabudowy dysharmonijnej, ograniczającej lub przesłaniającej otwarcia widokowe (m.in. na dominanty i akcenty – walory estetyczno-widokowe), a także lokalizacji elektrowni wiatrowych i farm fotowoltaicznych (w granicach Załączańskiego Parku Krajobrazowego) (strefa A).	W odniesieniu do zabudowy mieszkalnej zachowanie jednorodnego wyglądu elewacji budynku niezależnie od wtórnych podziałów własnościowych (unikanie akcentowania wtórnych podziałów np. poprzez wymalowania lub okładziny). (strefa A)	Nawiązanie gabarytami, a w szczególności wysokością elewacji i wysokością dachów budynków frontowych, do gabarytów historycznej zabudowy istniejącej w bezpośrednim sąsiedztwie. (strefa A)
	Dopuszczenie realizacji obiektów przekraczających przeciętne parametry istniejącej zabudowy tradycyjnej (LFA), związanych profilem gospodarczym obszaru lub nieruchomości, z uwzględnieniem	Ograniczanie wprowadzania obiektów (zwłaszcza niezwiązanych z funkcją zagrodową), mogących negatywnie wpływać na walory widokowo kompozycyjne obszaru, ze względu na skalę lub formę. (strefa A)	Sytuowanie nowej zabudowy, w tym wypełniającej luki, w nawiązaniu do cech charakterystycznych dla sposobu rozplanowania występującego w sąsiedztwie, np. budynki mieszkalne i mieszkalno-

	dostosowania do kontekstu krajobrazowego. (strefa A)		usługowe we frontowej części działki, kalenicowo, w linii rozgraniczającej ulicy. (strefa A)
		Dopuszczenie realizacji obiektów przekraczających przeciętne parametry istniejącej zabudowy tradycyjnej/histerycznej, związanych profilem gospodarczym obszaru lub nieruchomości. (strefa A)	Nawiązanie gabarytami, a w szczególności wysokością elewacji i wysokością dachów budynków frontowych, do gabarytów historycznej zabudowy istniejącej w bezpośrednim sąsiedztwie. (strefa A)
Zasady stosowania i eksponowania elementów konstrukcyjnych i zdobniczych, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	nie określa się	Zaleca się zachowanie charakterystycznych cech obiektów tradycyjnych/histerycznych. (strefa A)	Dla nowej zabudowy zaleca się stosowanie rozwiązań z użyciem komponentów o neutralnej formie.
		Dla nowej zabudowy, w zakresie zewnętrznych elementów konstrukcyjnych i zdobniczych, zaleca się stosowanie rozwiązań o neutralnej formie. (strefa A)	
Rodzaje i standardy jakościowe stosowanych materiałów wykończeniowych, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych	Zaleca się stosowanie materiałów nawiązujących do sposobu opracowania elewacji zabudowy tradycyjnej (LFA). (strefa A)	Zaleca się stosowanie materiałów nawiązujących do sposobu opracowania elewacji zabudowy tradycyjnej/histerycznej. (strefa A)	Stosowanie gładkich wypraw tynkarskich jako dominującego materiału wykończeniowego elewacji. (strefa A)
	Unikanie stosowania agresywnej kolorystyki w elewacjach i pokryciu dachowym. (strefa A)	Zaleca się stosowanie materiałów ceramicznych lub blachy na pokrycia dachów innych niż płaskie, z dopuszczeniem papy (w sytuacji uzasadnionej względami technicznymi). (strefa A)	Unikanie stosowania agresywnej kolorystyki, a także elementów zdobniczych oraz materiałów, w elewacjach i pokryciu dachowym – obcych dla lokalnej tradycji i nieprzystających do kontekstu. (strefa A i B)
	Zaleca się stosowanie materiałów ceramicznych lub blachy na pokrycia dachów innych niż płaskie, z dopuszczeniem papy (w sytuacji uzasadnionej względami technicznymi) (strefa A).	Unikanie stosowania agresywnej kolorystyki w elewacjach i pokryciu dachowym. (strefa A)	W pokryciach dachów zaleca się stosowanie materiałów ceramicznych lub blachy, odpowiednio do możliwości wynikających z kąta nachylenia (z dopuszczeniem papy na obiektach gospodarczych usytuowanych na zapleczu). (strefa A i B)

Charakterystyczne cechy elewacji budynków, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	Zaleca się osiową kompozycję akcentowaną regularnie rozmieszczonymi otworami w odniesieniu do budynków położonych w otoczeniu zabytków, na obszarach objętych formami ochrony zabytków oraz w zasięgu obszaru zabudowy z koncentracją lokalnej formy architektonicznej. (strefa A)	Dostosowane do cech tradycyjnej/historycznej zabudowy. (strefa A)	Kompozycja osiowa, akcentowana regularnie rozmieszczonymi otworami, w układach pionowym i poziomym; podkreślenie przyziemia budynku cokołem; stosowanie okien powtarzalnych pod względem kształtu i podziału. (strefa A) Stosowanie stonowanej, neutralnej kolorystyki elewacji. (strefa A i B)
	Szalowanie drewniane w układzie pionowym lub poziomym (imitującym konstrukcję belkową), elewacja ceglana albo gładka wyprawa tynkarska z elementami cegły ceramicznej, z rozróżnieniem odpowiednio na płaszczyznę lica i akcent (detal). (strefa A)	Zaleca się osiową kompozycję akcentowaną regularnie rozmieszczonymi otworami. (strefa A)	Zaleca się lokalizowanie urządzeń technicznych (m.in. anteny, klimatyzatory, urządzenia wentylacyjne) w sposób niezakłócający odbioru wizualnego z przestrzeni publicznych.
	Zaleca się kształtowanie dachów w zakresie formy i geometrii dostosowując do cech charakterystycznych dla tradycyjnej zabudowy (LFA). (strefa A)	Zaleca się lokalizowanie urządzeń technicznych (m.in. panele fotowoltaiczne, anteny, klimatyzatory, urządzenia wentylacyjne) w sposób niezakłócający odbioru wizualnego z przestrzeni publicznych. (strefa A)	
Charakterystyczne cechy dachów budynków, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	Zaleca się stosowanie dachów symetrycznych, dwuspadowych, z niewielkim (lub zredukowanym) okapem. (strefa A)	Zaleca się kształtowanie dachów w zakresie formy i geometrii dostosowując do cech charakterystycznych dla tradycyjnej zabudowy (LFA). (strefa A)	Sposób ukształtowania dachu w zakresie formy i geometrii należy dostosować do cech charakterystycznych dla historycznej zabudowy w sąsiedztwie. (strefa A i B)
	Kąt nachylenia dostosowany do wartości występujących w sąsiedztwie (tradycyjnie ok. 35-400 dla murowanych i ok. 40- 450 dla drewnianych) w odniesieniu do budynków położonych w otoczeniu zabytków, na obszarach objętych formami ochrony zabytków oraz w zasięgu obszaru zabudowy z koncentracją lokalnej formy architektonicznej. (strefa A)	Zaleca się lokalizowanie urządzeń technicznych (m.in. panele fotowoltaiczne, anteny, urządzenia wentylacyjne) w sposób niezakłócający odbioru wizualnego z przestrzeni publicznych.. (strefa A)	

	Doświetlenia poddasza użytkowego np. oknami w szczytach lub połaciowymi. (strefa A)		Sposób ukształtowania dachu w zakresie formy i geometrii należy dostosować do cech charakterystycznych dla historycznej zabudowy w sąsiedztwie. (strefa A i B)
	Zaleca się lokalizowanie urządzeń technicznych (m.in. panele fotowoltaiczne, anteny, urządzenia wentylacyjne) w sposób niezakłócający odbioru wizualnego z przestrzeni publicznych. (strefa A)		
Zasady i warunki dotyczące sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzaje materiałów budowlanych, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych, w tym dla przestrzeni dostępnych publicznie	Realizacja obiektów małej architektury dostosowanych gabarytem i standardem wykończenia do kontekstu otoczenia, z zastosowaniem naturalnych materiałów (m.in. drewno, cegła, metal) lub materiałów alternatywnych imitujących naturalne, według jednolitej koncepcji. (strefa A i B)	Realizacja obiektów małej architektury, wyłącznie związanych z istniejącą funkcją, dostosowanych gabarytem i standardem wykończenia do kontekstu otoczenia, z zastosowaniem naturalnych materiałów (m.in. drewno, cegła, metal) lub materiałów alternatywnych imitujących naturalne, według jednolitej koncepcji. (strefa A i B)	Realizacja obiektów małej architektury dostosowanych gabarytem i standardem wykończenia do kontekstu otoczenia, z zastosowaniem naturalnych materiałów (m.in. cegła, metal) lub materiałów alternatywnych imitujących naturalne, według jednolitej koncepcji.
	Elementy informacji wizualnej należy kształtować w sposób spójny i jednolity, harmonijnie zakomponowany kolorystycznie, dostosowany do kontekstu krajobrazowego poprzez(strefa A i B): ujednoczenie wielkości i formy tablic reklamowych i urządzeń reklamowych umieszczanych na budynkach oraz ogrodzeniach, a także reklam wolnostojących umieszczanych na działkach w miejscach eksponowanych od strony przestrzeni publicznych; ujednoczenie kolorystyki i formy graficznej eksponowanych treści reklamowych i informacyjnych, wykluczenie zmiany kolorystyki elewacji dla	Elementy informacji wizualnej należy kształtować w sposób spójny i jednolity, harmonijnie zakomponowany kolorystycznie, dostosowany do kontekstu krajobrazowego (strefa A i B) poprzez: ujednoczenie wielkości i formy tablic reklamowych i urządzeń reklamowych umieszczanych na budynkach oraz ogrodzeniach, a także reklam wolnostojących umieszczanych w miejscach eksponowanych od strony przestrzeni publicznych, ujednoczenie kolorystyki i formy graficznej eksponowanych treści reklamowych i informacyjnych, wykluczenie zmiany kolorystyki elewacji dla	Elementy informacji wizualnej należy kształtować w sposób spójny i jednolity, harmonijnie zakomponowany kolorystycznie, dostosowany do kontekstu krajobrazowego poprzez: ujednoczenie wielkości i formy tablic reklamowych i urządzeń reklamowych umieszczanych na budynkach oraz ogrodzeniach, a także reklam wolnostojących umieszczanych na działkach w miejscach eksponowanych od strony przestrzeni publicznych, ujednoczenie kolorystyki i formy graficznej eksponowanych treści reklamowych i informacyjnych, wykluczenie zmiany kolorystyki elewacji dla

	potrzeb ekspozycji tablic reklamowych lub urzędzeń reklamowych.	potrzeb ekspozycji tablic reklamowych lub urzędzeń reklamowych.	dla potrzeb ekspozycji tablic reklamowych lub urzędzeń reklamowych.
	Ograniczenie przestrzeni umieszczania reklam i urzędzeń reklamowych do ściśle określonych partii budynku i ogrodzenia, z wykluczeniem stosowania w sposób przesłaniający elementy konstrukcyjne lub kompozycyjne, zakłócający dyspozycję budynku lub ogrodzenia. (strefa A i B)	Ograniczenie przestrzeni umieszczania reklam i urzędzeń reklamowych do ściśle określonych partii budynku i ogrodzenia, z wykluczeniem stosowania w sposób przesłaniający elementy konstrukcyjne i zdobnicze budynku lub zakłócający kompozycję ogrodzenia. (strefa A)	Ograniczenie przestrzeni umieszczania reklam i urzędzeń reklamowych do ściśle określonych partii budynku i ogrodzenia, z wykluczeniem stosowania w sposób przesłaniający elementy konstrukcyjne i zdobnicze budynku lub zakłócający kompozycję ogrodzenia.
	Ograniczenie lokalizacji reklam i urzędzeń reklamowych w obrębie przestrzeni publicznych i na obszarach zieleni zakomponowanej. (strefa A i B)	Ograniczenie lokalizacji reklam i urzędzeń reklamowych w obrębie przestrzeni publicznych i na obszarach zieleni urządzonej. (strefa A i B)	Ograniczenie lokalizacji reklam i urzędzeń reklamowych w obrębie przestrzeni publicznych i na obszarach zieleni zakomponowanej.
	Zaleca się niestosowanie reklam wielkopowierzchniowych. (strefa A i B)	Zaleca się niestosowanie reklam wielkopowierzchniowych. (strefa A i B)	Zaleca się niestosowanie reklam wielkopowierzchniowych.
	Zaleca się stosowanie ogrodzeń o prostej formie (rustykalnej), ażurowych, przeziernych, drewnianych lub metalowych, o neutralnej kolorystyce (np. drewniany płot sztachetowy, murowane ceglane lub otynkowane słupki na podmurówce z wypełnieniem przęseł rusztem stalowym lub drewnianym o pionowym układzie, panel ogrodzeniowy ze stali ocynkowanej, siatka). (strefa A i B)	Utrzymanie i kształtowanie ogrodzeń w części siedliskowej wzdłuż linii rozgraniczającej z przestrzenią publiczną, zwłaszcza w strefie zabudowy gospodarczej i magazynowej, a także dla obszaru zakomponowanej zieleni. (strefa A i B)	Zaleca się niestosowanie ogrodzeń przy zabudowie wielorodzinnej (bloki).
	Wysokość ogrodzeń wzdłuż linii rozgraniczającej z przestrzenią publiczną dostosowana odpowiednio do kontekstu wynikającego z sąsiedztwa. (strefa A i B)	Zaleca się stosowanie ogrodzeń o prostej formie (rustykalnych), ażurowych, przeziernych, drewnianych, murowanych lub metalowych, o neutralnej kolorystyce, dostosowanych odpowiednio do funkcji obszaru i specyfiki sąsiedztwa wynikającej z tradycji oraz aktualnego przeznaczenia (np.	Dopuszcza się ogrodzenia wyłącznie w przypadku kontynuacji historycznych form (w tym np. dla obszarów zakomponowanej zieleni) lub obiektów usługowych (w razie uzasadnionej konieczności) oraz obszarów zieleni urządzonej (np. ogrody działkowe).

		drewniany płot sztachetowy, mury ceglane lub otynkowane słupki na podmurówce z wypełnieniem przęseł rusztem stalowym lub drewnianym o pionowym układzie, panel ogrodzeniowy ze stali ocynkowanej, siatka). (strefa A)	
	Zaleca się niewprowadzanie ogrodzeń z prefabrykowanych płyt betonowych	Zaleca się niewprowadzanie ogrodzeń z prefabrykowanych płyt betonowych	Zaleca się sytuowanie ogrodzeń wzdłuż linii rozgraniczającej z przestrzenią publiczną (o ile nie jest to sprzeczne z przebiegiem historycznym).
		Wysokość ogrodzeń wzdłuż linii rozgraniczającej z przestrzenią publiczną dostosowana odpowiednio do kontekstu wynikającego z sąsiedztwa (strefa A)	Ogrodzenia o prostej formie i neutralnej kolorystyce; pełne lub ażurowe; mury lub metalowe; jednolicie zakomponowane, odpowiednio do tradycyjnego sposobu kontekstu krajobrazowego (strefa A i B).
			Zaleca się niewprowadzanie ogrodzeń z prefabrykowanych płyt betonowych.
Zasady dotyczące zagospodarowania i wyposażenia terenów przestrzeni dostępnych publicznie	W zakresie urządzania i sytuowania zieleni, w tym struktury przestrzennej nasadzeń, preferowanych lub wykluczonych gatunków roślin, wysokości zieleni i pełnionej funkcji zaleca się (strefa A i B): ochronę i kształtowanie zieleni (szczególnie historycznie zakomponowanej oraz zadrzewień przydrożnych) poprzez właściwą pielęgnację istniejącej, nowe nasadzenia i eliminację gatunków inwazyjnych, nasadzenia uzupełniające z uwzględnieniem zasad estetyczno-widokowych oraz kształtowania różnorodności biologicznej, w odniesieniu do zieleni średniej i wysokiej należy uwzględniać zachowanie otwarcie widokowych,	W zakresie urządzania i sytuowania zieleni, w tym struktury przestrzennej nasadzeń, preferowanych lub wykluczonych gatunków roślin, wysokości zieleni i pełnionej funkcji zaleca się (strefa A i B): ochronę i kształtowanie zieleni (szczególnie historycznie zakomponowanej oraz zadrzewień przydrożnych) poprzez właściwą pielęgnację istniejącej, nowe nasadzenia i eliminację gatunków inwazyjnych, nasadzenia uzupełniające z uwzględnieniem zasad estetyczno-widokowych oraz kształtowania różnorodności biologicznej, w odniesieniu do zieleni wysokiej należy uwzględniać zachowanie otwarcie widokowych,	W zakresie utrzymania, urządzania i sytuowania zieleni, w tym struktury przestrzennej nasadzeń, preferowanych lub wykluczonych gatunków roślin, wysokości zieleni i pełnionej funkcji zaleca się: ochronę i kształtowanie zieleni urządzonej oraz zadrzewień przyulicznych poprzez właściwą pielęgnację istniejącej, nowe nasadzenia i eliminację gatunków inwazyjnych, nasadzenia uzupełniające z uwzględnieniem zasad estetyczno-widokowych oraz kształtowania różnorodności biologicznej, w odniesieniu do zieleni wysokiej należy

	stosowanie różnorodnych roślin z gatunków rodzimych, tradycyjnych, odpornych na suszę i miododajnych	stosowanie różnorodnych roślin z gatunków rodzimych, tradycyjnych, odpornych na suszę i miododajnych	uwzględnić zachowanie otwarc widokowych, stosowanie różnorodnych roślin z gatunków odpornych na suszę i miododajnych.
	W zakresie sposobów wykorzystywania terenów przestrzeni publicznych, w tym wykorzystywania tymczasowego zaleca się wprowadzanie błękitno zielonej infrastruktury. (strefa A i B)	W zakresie sposobów wykorzystywania terenów przestrzeni publicznych, w tym wykorzystywania tymczasowego zaleca się wprowadzanie błękitno zielonej infrastruktury. (strefa A i B)	W zakresie sposobów wykorzystywania terenów przestrzeni publicznych, w tym wykorzystywania tymczasowego zaleca się wprowadzanie błękitno-zielonej infrastruktury.
	W ramach powiązań widokowych terenów przestrzeni publicznych z otoczeniem konieczne jest utrzymanie wglądu widokowego na dominanty, zwłaszcza drewniane kościoły, i tereny otwarte. (strefa A i B)	W ramach powiązań widokowych terenów przestrzeni publicznych z otoczeniem konieczne jest utrzymanie charakterystycznych wglądów widokowych, zwłaszcza na dominanty i akcenty. (strefa A i B)	
Określanie warunków działalności usługowej, w tym handlowej, w szczególności maksymalnej powierzchni sprzedaży obiektów handlowych, obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o maksymalnej powierzchni sprzedaży i ich dopuszczalnej liczby	Dopuszcza się lokalizowanie usług w oparciu o adaptację istniejącej zabudowy. (strefa A i B)	W zakresie urządzania i sytuowania zieleni, w tym struktury przestrzennej nasadzeń, preferowanych lub wykluczonych gatunków roślin, wysokości zieleni i pełnionej funkcji zaleca się (strefa A i B): ochronę i kształtowanie zieleni (szczególnie historycznie zakomponowanej oraz zadrzewień przydrożnych) poprzez właściwą pielęgnację istniejącej, nowe nasadzenia i eliminację gatunków inwazyjnych, nasadzenia uzupełniające z uwzględnieniem zasad estetyczno-widokowych oraz kształtowania różnorodności biologicznej, w odniesieniu do zieleni wysokiej należy uwzględnić zachowanie otwarc widokowych, stosowanie różnorodnych roślin z gatunków rodzimych, tradycyjnych, odpornych na suszę i miododajnych.	Zaleca się lokalizowanie usług w oparciu o adaptację istniejącej zabudowy (strefa A).

	Lokalizacja nowych obiektów usługowych wymaga dostosowania obiektu w zakresie sposobu sytuowania, skali, proporcji i formy architektonicznej odpowiednio do kontekstu krajobrazowego. (strefa A)	W zakresie sposobów wykorzystywania terenów przestrzeni publicznych, w tym wykorzystywania tymczasowego zaleca się wprowadzanie błękitno zielonej infrastruktury. (strefa A i B)	Lokalizacja nowych obiektów usługowych wymaga dostosowania obiektu w zakresie sposobu sytuowania, skali, proporcji i formy architektonicznej odpowiednio do kontekstu krajobrazowego (strefa B).
		W ramach powiązań widokowych terenów przestrzeni publicznych z otoczeniem konieczne jest utrzymanie charakterystycznych wglądów widokowych, zwłaszcza na dominanty i akcenty. (strefa A i B)	Nie dopuszcza się lokalizacji obiektów w zakresie usług handlu o dużej powierzchni zainwestowania i/lub kubaturze (strefa A).
		W zakresie urządzania i sytuowania zieleni, w tym struktury przestrzennej nasadzeń, preferowanych lub wykluczonych gatunków roślin, wysokości zieleni i pełnionej funkcji zaleca się (strefa A i B): ochronę i kształtowanie zieleni (szczególnie historycznie zakomponowanej oraz zadrzewień przydrożnych) poprzez właściwą pielęgnację istniejącej, nowe nasadzenia i eliminację gatunków inwazyjnych, nasadzenia uzupełniające z uwzględnieniem zasad estetyczno-widokowych oraz kształtowania różnorodności biologicznej, w odniesieniu do zieleni wysokiej należy uwzględniać zachowanie otwarcie widokowych, stosowanie różnorodnych roślin z gatunków rodzimych, tradycyjnych, odpornych na suszę i miododajnych.	
Wytyczne odnośnie określenia walorów ekspozycji, w szczególności elementów takich jak	Utrzymanie w jak najlepszym stanie elementów kompozycji decydujących o walorach krajobrazu wsi (w tym dominant, akcentów i LFA). (strefa A)	Utrzymanie w jak najlepszym stanie elementów kompozycji decydujących o walorach krajobrazu wsi (w tym dominant, akcentów). (strefa A)	Utrzymanie w jak najlepszym stanie elementów kompozycji decydujących o walorach krajobrazu jednostek przestrzennych (w tym akcentów i LFA).(strefa A)

przedpola ekspozycji, osie widokowe i punkty widokowe oraz zasady ich ochrony i kształtowania, w tym nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów	Uporządkowanie i utrzymanie przestrzeni publicznej z uwzględnieniem zasad ładu przestrzennego. (strefa A i B)	Uporządkowanie i utrzymanie przestrzeni publicznej z uwzględnieniem zasad ładu przestrzennego. (strefa A i B)	Uporządkowanie i utrzymanie przestrzeni publicznej z uwzględnieniem zasad ładu przestrzennego. (strefa A i B)
	Zachowanie i kształtowanie punktów widokowych na elementy cenne ekspozycyjnie, z wykorzystaniem naturalnych uwarunkowań ukształtowania powierzchni. (strefa A)	Zachowanie i kształtowanie punktów widokowych na elementy cenne ekspozycyjnie (panoramę Wzgórz Ożarowskich), z wykorzystaniem naturalnych uwarunkowań ukształtowania powierzchni. (strefa A)	Zachowanie i kształtowanie punktów widokowych na elementy cenne ekspozycyjnie, z wykorzystaniem uwarunkowań terenu.
	Rekomendacja opracowania analiz widokowych w ramach przygotowywania mpzp, określających możliwość dopuszczenia lokalizacji i ustalenia warunków realizacji obiektów o znaczącej kubaturze, a w odniesieniu do niekubaturowych - o znaczącej wysokości lub powierzchni. (strefa A)	Rekomendacja opracowania analiz widokowych w ramach przygotowywania mpzp, określających możliwość dopuszczenia lokalizacji i ustalenia warunków realizacji obiektów o znaczącej kubaturze, a w odniesieniu do niekubaturowych - o znaczącej wysokości lub powierzchni. (strefa A)	Rekomendacja opracowania analiz widokowych w ramach przygotowywania mpzp, określających możliwość dopuszczenia lokalizacji i ustalenia warunków realizacji obiektów o znaczącej kubaturze, np. usługowych (innych niż handel wielkopowierzchniowy), a w odniesieniu do niekubaturowych – o znaczącej wysokości lub powierzchni.
	Zaleca się podejmowanie działań przeciwdziałających naturalnej sukcesji powodującej zamykanie komponowanych historycznych widoków, panoram i wnętrz krajobrazowych oraz zarastanie obiektów zabytkowych mogące powodować uszczerbek dla ich wartości, w tym ekspozycyjnych. (strefa A)	Zaleca się podejmowanie działań przeciwdziałających naturalnej sukcesji powodującej zamykanie komponowanych historycznych widoków, panoram i wnętrz krajobrazowych oraz zarastanie obiektów zabytkowych mogące powodować uszczerbek dla ich wartości, w tym ekspozycyjnych. (strefa A)	Zaleca się podejmowanie działań przeciwdziałających naturalnej sukcesji powodującej zamykanie komponowanych historycznych widoków, panoram i wnętrz krajobrazowych oraz zarastanie obiektów zabytkowych mogące powodować uszczerbek dla ich wartości, w tym ekspozycyjnych
	Niewprowadzanie elementów naruszających walory widokowe, w tym zabudowy dysharmonijnej, ograniczającej lub przesłaniającej otwarcia widokowe. (strefa A)	Niewprowadzanie elementów naruszających walory widokowe, w tym zabudowy dysharmonijnej, ograniczającej lub przesłaniającej otwarcia widokowe. (strefa A)	Niewprowadzanie elementów naruszających walory widokowe, w tym zabudowy dysharmonijnej, ograniczającej lub przesłaniającej otwarcia widokowe.

	Dopuszczenie uzupełniania struktury jednostki osadniczej nową zabudową z uwzględnieniem zasad ładu przestrzennego. (strefa A)	Dopuszczenie uzupełniania struktury jednostki osadniczej nową zabudową z uwzględnieniem zasad ładu przestrzennego. (strefa A)	Dopuszczenie uzupełniania luk struktury przestrzennej jednostki osadniczej nową zabudową z uwzględnieniem zasad ładu przestrzennego.
	Ograniczenie skali zabudowy i zasięgu jej rozprzestrzeniania się oraz zacierania granic między obszarami zabudowy a terenami otwartymi i leśnymi. (strefa A i B)	Ograniczenie skali zabudowy i zasięgu jej rozprzestrzeniania się oraz zacierania granic między obszarami zabudowy a terenami otwartymi. (strefa A i B)	Ograniczenie zacierania się granic między poszczególnymi strukturami funkcjonalno-przestrzennymi (strefa A) oraz terenami otwartymi.

Opracowanie własne na podstawie Audytu Krajobrazowego Województwa Łódzkiego z 2025r.

Tabela 3. Rekomendacje i wnioski dla krajobrazów priorytetowych w Gminie Wieluń zawarte w audycie krajobrazowym

Rekomendacje zadań mających na celu zachowanie dotychczasowego stanu lub doprowadzenie do stanu pożądanego, w celu zachowania wartości danego krajobrazu, w zakresie:			
Rozpoczęcia, kontynuacji lub zaniechania różnych form gospodarowania terenem:	Zabiegów renaturalizacyjnych oraz zabiegów odnowy obiektów kultury materialnej:	Koordinacji działań podejmowanych dla osiągnięcia celów na danym obszarze objętym formami ochrony przyrody/zabytków:	Konieczności podejmowania działań mających na celu utrzymanie dotychczasowej funkcji danego krajobrazu, w tym funkcji korytarzy ekologicznych:
<u>Wieluń-krajobraz miejski</u> Kod krajobrazu - 10-341.21-14 - Miejskie (oznaczony symbolem 9a)			
Kontynuacja odpowiednio funkcji mieszkalno-usługowej (strefa A i B), z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju, w tym ochrony krajobrazu.	Zachowanie w jak najlepszym stanie zabytkowych obiektów kultury materialnej.	Realizacja polityki przestrzennej na zasadach określonych w gminnych aktach planowania przestrzennego.	Uwzględnienie szczegółowych zasad ochrony krajobrazu w gminnych aktach planowania przestrzennego
Maksymalne zachowanie zadrzewień w granicach krajobrazu.	Zachowanie czytelności charakterystycznych cech schematów rozplanowania struktury przestrzennej. (strefa A i B)	Cyfryzacja granic form ochrony przyrody.	

<p>Stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych w odniesieniu do zieleni w celu ograniczenia ekspansywnego wzrostu zakłócającego walory widokowe.</p>	<p>Rewaloryzacja zakomponowanej zieleni (w tym m.in. skwerów i zadrzewień przyulicznych)</p>	<p>Aktualizacja gminnego programu opieki nad zabytkami, z uwzględnieniem zagadnień krajobrazowych.</p>	
<p>Kompleksowe działania ukierunkowane na poprawę zdolności retencyjnych w celu zachowania optymalnych warunków wilgotnościowych. Stosowanie rozwiązań opartych na przyrodzie (NBS) w zakresie retencji za pomocą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzania zadrzewień; - ochrona obszarów źródłiskowych, terenów podmokłych, zbiorników wodnych; - wprowadzanie rozwiązań sprzyjających retencjonowaniu wody; - zagospodarowanie wód opadowych w miejscu ich powstawania. <p>W przypadku konieczności wprowadzenia systemów odwodnienia niezbędne jest zastosowanie rozwiązań umożliwiających powtórne wykorzystanie wód w taki sposób, aby nie zaburzyć funkcjonowania obiegu wody w ekosystemie miejskim.</p>		<p>Opracowanie systemu zachęt, z katalogiem dobrych praktyk, w celu kształtowania zieleni w obrębie prywatnych nieruchomości.</p>	
		<p>Opracowanie i wdrażanie projektów z zakresu edukacji ekologicznej i krajobrazowej.</p>	
		<p>Powołanie Regionalnego Obserwatorium Krajobrazu.</p>	
<p><u>Głębień-Kałub-Łaszew-Popowice -krajobraz wiejski z drewnianymi kościołami Głębień, Kałub, Łaszew AB, Popowice</u> Kod krajobrazu - 10-341.21-21- Z przewagą wstęgowo ułożonych zespołów niewielkich pól ornych, łąk i pastwisk (oznaczony symbolem 6b)</p>			
<p>Kontynuacja prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej oraz rozwój rolnictwa zrównoważonego (m.in. ekstensywnego i ekologicznego).</p>	<p>Zachowanie w jak najlepszym stanie zabytkowych obiektów kultury materialnej.</p>	<p>Realizacja polityki przestrzennej na zasadach określonych w gminnych aktach planowania przestrzennego.</p>	<p>Uwzględnienie szczegółowych zasad ochrony krajobrazu w gminnych aktach planowania przestrzennego.</p>

Ochrona miedz i zadrzewień śródpolnych w celu zachowania tradycyjnego układu rozłogów pól.	Zachowanie czytelności schematów rozplanowania układów wsi.	Cyfryzacja granic form ochrony przyrody.	Utrzymanie funkcji korytarzy ekologicznych: międzynarodowych (głównych) Załęczański Łuk Warty oraz Stawy Milickie - Bory Stobrawskie, stanowiących oś korytarza o znaczeniu paneuropejskim, krajowego (uzupełniającego) Dolina Warty ²² , Biocentrum Załęczański Łuk Warty, Obszaru rdzeniowego Załęczański Łuk Warty oraz Wyspy Leśnej ²³ , zapewniających ciągłość przyrodniczą, celem zapobiegania powstawaniu barier oraz ich fragmentacji przy lokalizacji zabudowy, infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.
Zalecenie rozwoju rolnictwa zrównoważonego (m.in. ekstensywnego i ekologicznego) oraz zachowania zróżnicowanej struktury upraw (w tym tradycyjnych). Dążenie do ograniczania upraw monokulturowych wykazujących duże zapotrzebowanie na wodę.	Rewaloryzacja istniejących skupisk zieleni w przestrzeniach publicznych.	Aktualizacja gminnego programu opieki nad zabytkami, z uwzględnieniem zagadnień krajobrazowych.	Zaleca się wzmożenie ochrony krajobrazu np. poprzez uchwalenie lub zmianę obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
Maksymalne zachowanie zadrzewień w granicach krajobrazu.		Opracowanie katalogu dobrych praktyk zawierającego modelowe przykłady rozwiązań w zakresie kształtowania zabudowy i małej architektury, np. w formule „Twój dom – dialog z tradycją”, zaproponowanej przez NID.	
Zachowanie w stanie nieprzekształconym naturalnych elementów ukształtowania terenu (deniwelacji wzniesień, skarp etc.).		Opracowanie systemu zachęt, z katalogiem dobrych praktyk, w celu kształtowania zieleni w obrębie prywatnych nieruchomości.	

Prowadzenie działań mających na celu ograniczenie erozji powierzchniowej.		Opracowanie i wdrażanie projektów z zakresu edukacji ekologicznej i krajobrazowej.	
Eliminacja obcych gatunków inwazyjnych oraz niepożądanych gatunków ekspansywnych wpływających na jakość różnorodności biologicznej.		Powołanie Regionalnego Obserwatorium Krajobrazu.	
Stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych w odniesieniu do zieleni w celu ograniczenia ekspansywnego wzrostu zakłócającego walory widokowe.			
Budowa małych i średnich obiektów retencjonujących wodę.			
Kontynuacja funkcji uzdrowiskowej, rekreacyjnej i turystycznej z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju, w tym ochrony krajobrazu.			
Krajobraz Wzgórz Ożarówskich			
Kod krajobrazu - 10-341.21-34 - Z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących małe pola (oznaczony symbolem 6c)			
Kontynuacja prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej oraz rozwój rolnictwa zrównoważonego (m.in. ekstensywnego i ekologicznego).	Realizacja zabiegów renaturalizacyjnych na jednolitych częściach wód powierzchniowych (JCWP) zgodnie z Krajowym Programem Renaturyzacji Wód Powierzchniowych oraz Planami Gospodarowania Wodami (i ich aktualizacjami).	Realizacja polityki przestrzennej na zasadach określonych w gminnych aktach planowania przestrzennego.	Uwzględnienie szczegółowych zasad ochrony krajobrazu w gminnych aktach planowania przestrzennego.
Ochrona miedz i zadrzewień śródpolnych w celu zachowania tradycyjnego układu rozłogów pól.	Renaturyzacja zbiorników wodnych.	Cyfryzacja granic form ochrony przyrody.	Zaleca się wzmożenie ochrony krajobrazu np. poprzez uchwalenie lub zmianę obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Zalecenie rozwoju rolnictwa zrównoważonego (m.in. ekstensywnego i ekologicznego) oraz zachowania zróżnicowanej struktury upraw (w tym tradycyjnych). Dążenie do ograniczania upraw monokulturowych wykazujących duże zapotrzebowanie na wodę.	Zachowanie w jak najlepszym stanie zabytkowych obiektów kultury materialnej.	Odpowiednio opracowanie i aktualizacja gminnego programu opieki nad zabytkami, z uwzględnieniem zagadnień krajobrazowych.	Utrzymanie funkcji korytarzy ekologicznych: międzynarodowego (głównego) Stawy Milickie - Bory Stobrawskie, stanowiącego oś korytarza o znaczeniu paneuropejskim, krajowego (uzupełniającego) Dolina Warty ²⁰ , lokalnego Wzgórza Ożarowskie (nieleśnego), Biocentrum Załęczański Łuk Warty oraz Wyspy leśnej ²¹ , zapewniających ciągłość przyrodniczą, celem zapobiegania powstawaniu barier oraz ich fragmentacji przy lokalizacji zabudowy, infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.
Zachowanie w stanie nieprzekształconym naturalnych elementów ukształtowania terenu (deniwelacji wzniesień, skarp etc.).	Zachowanie czytelności charakterystycznych cech schematów rozplanowania wsi.	Opracowanie katalogu dobrych praktyk zawierającego modelowe przykłady rozwiązań w zakresie kształtowania zabudowy i małej architektury, np. w formule „Twój dom – dialog z tradycją”, zaproponowanej przez NID.	
Maksymalne zachowanie zadrzewień w granicach krajobrazu.	Rewaloryzacja zabytkowej zieleni zakomponowanej i urządzonej.	Opracowanie systemu zachęt, z katalogiem dobrych praktyk, w celu kształtowania zieleni w obrębie prywatnych nieruchomości.	
Eliminacja obcych gatunków inwazyjnych oraz gatunków ekspansywnych wpływających niekorzystnie na jakość różnorodności biologicznej ekosystemów.		Opracowanie i wdrażanie projektów z zakresu edukacji ekologicznej i krajobrazowej.	
Stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych w odniesieniu do zieleni w celu ograniczenia ekspansywnego wzrostu zakłócającego walory widokowe.		Powołanie Regionalnego Obserwatorium Krajobrazu.	

<p>Kompleksowe działania ukierunkowane na poprawę zdolności retencyjnych w celu zachowania optymalnych warunków wilgotnościowych ekosystemów. Zaniechanie bądź ograniczanie działań przyczyniających się do niekorzystnych zmian stosunków wodnych. Stosowanie rozwiązań opartych na przyrodzie (NBS) w zakresie naturalnej retencji oraz przywracania naturalnych warunków przepływu za pomocą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzania zalesień i zadrzewień, ograniczania przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne; - stosowania rozwiązań służących spowalnianiu spływu wód (np. miedze); - ochrony zbiorników wodnych; - budowy małych i średnich obiektów retencjonujących wodę; - odtwarzanie zdolności retencji korytowej; - zagospodarowania wód opadowych w miejscu ich powstawania. <p>W przypadku konieczności wprowadzenia systemów odwodnienia niezbędne jest zastosowanie rozwiązań umożliwiających powtórne wykorzystanie wód w taki sposób, aby nie zaburzyć funkcjonowania obiegu wody w ekosystemie.</p>			
<p>Wprowadzanie rozwiązań ekohydrologicznych i biotechnologicznych ograniczających przedostawanie się zanieczyszczeń z pól uprawnych i terenów</p>			

zainwestowanych do wód (np. systemy sedymentacyjno-filtracyjne). (strefa A)			
Utrzymanie sprawnego systemu melioracji oraz właściwe nim zarządzanie w celu zapewnienie jak najwyższego poziomu wód gruntowych. (strefa A i B)			

Opracowanie własne na podstawie Audytu Krajobrazowego Województwa Łódzkiego z 2025r.

Tabela 4. Rekomendacje i wnioski dla obszarów chronionych w Gminie Wieluń zawarte w audycie krajobrazowym

Rekomendacje i wnioski dotyczące kierunków i zasad kształtowania zabudowy, zagospodarowania i użytkowania terenów dla możliwości zachowania wartości danego krajobrazu:	
Lasek Kurowski	
Wytyczne odnośnie kierunków zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów lub zasad ich zagospodarowania określających dopuszczalny zakres i ograniczenia tych zmian, w tym wytycznych odnośnie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów	Zachowanie przedmiotu ochrony zgodnie z obowiązującym zarządzeniem RDOŚ.
	Zapewnienie naturalnych procesów przyrodniczych zachodzących w ekosystemach.
	Ograniczanie działań powodujących fizyczną i chemiczną degradację siedlisk przyrodniczych.
	Zapobieganie niekorzystnym zmianom jakościowym i ilościowym w drzewostanach na terenach sąsiadujących z rezerwatem przyrody.
	Ochrona i kształtowanie stref ekotonowych pomiędzy różnymi rodzajami ekosystemów, szczególnie w miejscach narażonych na zwiększoną antropopresję, m.in. na obrzeżach lasu czy wzdłuż cieków.
	Ograniczenie barier przestrzennych w jednostkach krajobrazowych poza granicami rezerwatu oraz wprowadzanie rozwiązań umożliwiających zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych (np. wyznaczenie terenów wolnych od ogrodzeń i zabudowy pozwalających na migrację zwierząt).
	Prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej z uwzględnieniem zachowania trwałości lasów oraz wszystkich jego funkcji (w tym ekosystemowych, przyrodniczych, społecznych), w sposób nie zaburzający naturalnych procesów przyrodniczych w ekosystemach rezerwatu przyrody.
Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodnej w sposób nie zaburzający naturalnych procesów przyrodniczych w ekosystemach rezerwatu przyrody.	

	<p>Utrzymanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania bezpośredniego otoczenia rezerwatu przyrody, zgodnie z potrzebą zrównoważonego rozwoju i zasadą kształtowania ładu przestrzennego. Nie wprowadzanie zabudowy oraz obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w bezpośrednim otoczeniu rezerwatu.</p> <p>Ograniczanie zagospodarowania turystycznego w bezpośrednim otoczeniu rezerwatu przyrody, m.in. poprzez projektowanie szlaków turystycznych z uwzględnieniem chłonności turystycznej obszaru. Wprowadzanie rozwiązań mających na celu skuteczne kanalizowanie ruchu turystycznego.</p> <p>Realizacja inwestycji celu publicznego w bezpośrednim sąsiedztwie granic rezerwatu przyrody w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych rezerwatu przyrody i jego otoczenia.</p> <p>Zagospodarowanie na terenie rezerwatu przyrody zgodnie z obowiązującymi przepisami – ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz stosownymi zarządzeniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi.</p>
Parametry i wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej	nie określa się
Kształtowanie linii zabudowy, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	nie określa się
Zasady kompozycji przestrzennej nowej zabudowy i harmonizowania planowanej zabudowy z zabudową istniejącą, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	nie określa się
Zasady kształtowania form budynków, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	nie określa się
Zasady stosowania i eksponowania elementów konstrukcyjnych i zdobniczych, z uwzględnieniem	nie określa się

lokalnych form architektonicznych zabudowy	
Rodzaje i standardy jakościowe stosowanych materiałów wykończeniowych, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych	nie określa się
Charakterystyczne cechy elewacji budynków, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	nie określa się
Charakterystyczne cechy dachów budynków, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych zabudowy	nie określa się
Zasady i warunki dotyczące sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzaje materiałów budowlanych, z uwzględnieniem lokalnych form architektonicznych, w tym dla przestrzeni dostępnych publicznie	Realizacja obiektów małej architektury związanych z ochroną przyrody i edukacją ekologiczną dostosowanych gabarytem i standardem wykończenia do kontekstu otoczenia, z zastosowaniem naturalnych materiałów (m.in. drewno, kamień).
Zasady dotyczące zagospodarowania i wyposażenia terenów przestrzeni dostępnych publicznie	Realizacja obiektów małej architektury związanych z ochroną przyrody i edukacją ekologiczną dostosowanych gabarytem i standardem wykończenia do kontekstu otoczenia, z zastosowaniem naturalnych materiałów (m.in. drewno, kamień).
Określanie warunków działalności usługowej, w tym handlowej, w szczególności maksymalnej powierzchni sprzedaży obiektów handlowych, obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o maksymalnej	nie określa się

powierzchni sprzedaży i ich dopuszczalnej liczby			
Wytyczne odnośnie określenia walorów ekspozycji, w szczególności elementów takich jak przedpola ekspozycji, osie widokowe i punkty widokowe oraz zasad ich ochrony i kształtowania, w tym nakazów, zakazów, dopuszczeni i ograniczeń w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów	nie określa się		
Rekomendacje zadań mających na celu zachowanie dotychczasowego stanu lub doprowadzenie do stanu pożądanego, w celu zachowania wartości danego krajobrazu, w zakresie:			
Rozpoczęcia, kontynuacji lub zaniechania różnych form gospodarowania terenem:	Zabiegów renaturalizacyjnych oraz zabiegów odnowy obiektów kultury materialnej:	Koordinacji działań podejmowanych dla osiągnięcia celów na danym obszarze objętym formami ochrony przyrody/zabytków:	Konieczności podejmowania działań mających na celu utrzymanie dotychczasowej funkcji danego krajobrazu, w tym funkcji korytarzy ekologicznych:
Prace wspierające w celu utrzymania w dobrym stanie przedmiotu ochrony rezerwatu przyrody.	nie określa się	Opracowanie i wdrażanie projektów z zakresu edukacji ekologicznej i krajobrazowej.	Utrzymanie funkcji Wyspy ekologicznej (las) ²¹ zapewniającej ciągłość przyrodniczą celem zapobiegania powstawania barier oraz jej fragmentacji przy lokalizacji zabudowy, infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.
Eliminacja obcych gatunków inwazyjnych oraz gatunków ekspansywnych wpływających niekorzystnie na jakość różnorodności biologicznej ekosystemów rezerwatu.		Powołanie Regionalnego Obserwatorium Krajobrazu.	
Ograniczenie cięć na terenach leśnych oraz w strefie buforowej między lasem a polami uprawnymi bądź lasem a wodami powierzchniowymi			

<p>Kompleksowe działania ukierunkowane na poprawę zdolności retencyjnych w celu zachowania optymalnych warunków wilgotnościowych ekosystemów. Zaniechanie bądź ograniczanie działań przyczyniających się do niekorzystnych zmian stosunków wodnych w rezerwacie przyrody oraz jego sąsiedztwie. W terenach sąsiadujących z rezerwatem przyrody konieczne jest stosowanie rozwiązań opartych na przyrodzie (NBS) w zakresie naturalnej retencji oraz przywracania naturalnych warunków przepływu za pomocą:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wprowadzania zalesień i zadrzewień; ograniczenia przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne; stosowanie rozwiązań służących spowalnianiu spływu wód (np. miedze); – ochrony obszarów źródłiskowych, terenów podmokłych, zbiorników wodnych; odtwarzanie i ochrona mokradeł oraz starorzeczy; – budowy małych i średnich obiektów retencjonujących wodę; – odtwarzania zdolności retencji dolinowej\korytovej; – zagospodarowania wód opadowych w miejscu ich powstawania. W przypadku konieczności wprowadzenia systemów odwodnienia niezbędne jest zastosowanie rozwiązań umożliwiających powtórne wykorzystanie wód w taki sposób, aby nie zaburzyć funkcjonowania obiegu wody w ekosystemie. 			
---	--	--	--

Kontynuacja prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej oraz rozwój rolnictwa zrównoważonego (m.in. ekstensywnego i ekologicznego) w sąsiedztwie rezerwatu.			
Wprowadzanie rozwiązań ekohydrologicznych i biotechnologicznych ograniczających przedostawanie się zanieczyszczeń z pól uprawnych i terenów zainwestowanych do wód (np. systemy sedymentacyjno-filtracyjne).			

Opracowanie własne na podstawie Audytu Krajobrazowego Województwa Łódzkiego z 2025r.

Oprócz wyżej opisanych terenów, w gminie istnieją także inne obszary, takie jak:

- Obiekty i obszary, które powinny zostać objęte formami ochrony zabytków, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w tym w szczególności parków kulturowych:
  - Grupa drewnianych kościołów wieluńskich, Uznanie za pomnik historii.
- Obszar zabudowy z koncentracją lokalnej formy architektonicznej:
  - Wieluń – krajobraz miejski.
- Obszar stref funkcjonalno – przestrzennych w krajobrazie priorytetowym:
  - Strefa A:
    - Wieluń,
    - Wierzchlas, Kraszkowice, Przycłapy,
    - Grębień - Kadłub - Łaszew – Popowice,
    - Gaszyn.
  - Strefa B:
    - Wieluń,
    - Przedmieścia Wielunia – Gaszyn,
    - Widoradz Dolny i Górny,
    - Kamionka, Rychłowice.
  - Strefa C:
    - Wieluń.
- Obszary wskazane do przeprowadzenia analizy w kierunku wzmocnienia obszarowej ochrony prawnej w ramach form ochrony wskazanych w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

- Układ urbanistyczny Wielunia (tereny charakterystyczne dla historii i tradycji osadniczej regionu)
- Obszary objęte formą ochrony prawnej:
  - Rezerwaty przyrody:
    - Lasek Kurowski.